

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Radę prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej przysługujących skarżącej. Skarżące nie przedstawiono na żadnym etapie postępowania „rzeczywistych i wiarygodnych dowodów” lub „konkretnych dowodów i informacji” na poparcie argumentów uzasadniających środki ograniczające przyjęte wobec niej, jak wymaga tego orzecznictwo Trybunału.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprzedstawienia skarżącej przez Radę wystarczającego uzasadnienia umieszczenia jej nazwy w wykazie.
4. Zarzut czwarty dotyczący ciężkiego naruszenia przez Radę praw podstawowych skarżącej w postaci prawa własności i renomy skarżącej. Środki ograniczające zostały nałożone bez odpowiednich gwarancji umożliwiających skarżącej skuteczne przedstawienie jej sprawy Radzie. Rada nie wykazała, że istotne naruszenie prawa własności skarżącej jest uzasadnione i proporcjonalne. Naruszenie, którego dopuszczono się wobec skarżącej, ma nie tylko wpływ finansowy, lecz szkodzi także jej renomie.
5. Zarzut piąty dotyczący popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie. Odmienne niż wskazuje na to jedyny przedstawiony powód umieszczenia nazwy skarżącej w wykazie, brak jest informacji lub dostępnych dowodów na to, że skarżąca faktycznie „wspiera reżim syryjski” oraz że czerpie zyski z reżimu. Rada błędnie zidentyfikowała również skarżącą jako „Tri Ocean Trading alias Tri-Ocean Energy”, sugerując, że obydwie osoby prawne to ten sam podmiot. Skarżąca jest odrębną spółką, inną niż Tri Ocean Trading.

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2014 r. – Gazprom Nieft przeciwko Radzie

(Sprawa T-735/14)

(2014/C 448/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gazprom Nieft OAO (Petersburg, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci L. Van den Hende i S. Cogman)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 4 decyzji Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności art. 3 oraz art. 4 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 833/2014 r. z dnia 31 lipca 2014 r.; oraz
- obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 296 TFUE.

— Strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja WPZiB oraz zaskarżone rozporządzenie nie zawierają wystarczającego uzasadnienia i tym samym naruszają art. 296 TFUE.

2. Zarzut drugi dotyczący nieodpowiedniej podstawy prawnej dla zaskarżonych przepisów.

— Strona skarżąca twierdzi, że art. 215 TFUE jest nieodpowiednią podstawą prawną dla zaskarżonych przepisów zaskarżonego rozporządzenia, gdyż istnieje niewystraszające powiązanie pomiędzy stroną skarżącą a i) rządem rosyjskim oraz ii) zakładanym celem, który sankcje mają osiągnąć. Zasady te powinny także regulować stosowanie art. 29 TUE jako podstawy prawnej dla środków ograniczających wobec państw trzecich.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i praw podstawowych.

— Strona skarżąca twierdzi, że zaskarżone przepisy są niespójne z zasadą proporcjonalności i prawami podstawowymi. Zaskarżone przepisy stanowią nieproporcjonalną ingerencję w przysługującą stronie skarżącej swobodę prowadzenia działalności gospodarczej oraz w prawa własności strony skarżącej, gdyż nie są one odpowiednie do osiągnięcia swoich celów (i z tego powodu są one również niepotrzebne), a w każdym razie nakładają ciężar, który w bardzo znacznej mierze przeważa nad ewentualnymi korzyściami.

Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – Monster Energy przeciwko OHIM – Home Focus (MoMo Monsters)

(Sprawa T-736/14)

(2014/C 448/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Monster Energy Company (Corona, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Home Focus Development Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny znak towarowy „MoMo Monsters” – zgłoszenie nr 10 513 372

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie R 1167/2013-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.
